

на пруссаците. Положението на тия войски станало още по-тѣшко въ онова време, когато дошли маджарските чети. Тутакси биле остановени сичките сношения, които сж имале тие войски по-преди, и положението имъ станало ужасно; съ една дума, тая войска била обиколена така, щото нидѣ не можала да намѣри храна, слѣдователно тя била принудена да отстъпи назадъ и да излѣзе изъ Чехия. Най-послѣ, когато станала битката при Сооръ (1745), четоводителите Марачъ, Френкъ, Надажди и Франкини нападнали изненадѣйно на полупобѣденната пруска войска. Въ тая битка кралятъ и по-голѣмата часть отъ генералите му изгубиле своиятъ провлянтъ (храна, дрѣхи и пр.); а сичките оние, които не биле заедно съ главната армия, т. е. болните и самиятъ кралевски секретаръ, биле заробени.

Въ седмогодишната война четования сж станале гвѣрде малко. Това време е пълно съ други разнообразни военни способности; но не сж станале такива случаи, въ които